

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5Csp/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619201062
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2020:8619201062.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudcom JUDr. Ivom Paradam v spore žalobkyne M. E., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX N., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, o zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 558,20 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 558,20 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.
- III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok v sume 33 eur na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 10.6.2019 domáhala proti žalovanému zaplatenia primeraného finančného zadost'učinenia v sume 558,20 eura.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3Csp/153/2017 bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľky úspešná. Terajší žalovaný si v pôvodnom konaní uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 558,20 eura s príslušenstvom. Okresný súd Svidník žalobu v celom rozsahu zamietol rozsudkom sp. zn. 3Csp/153/2017 zo dňa 4.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.12.2018. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: 30. „Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že v uvedenej veci sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a násl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.06.2012 pod

2

5Csp/56/2019

č.7110501 o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, pričom konkrétne zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať: druh spotrebiteľského úveru, podľa § 9 ods. 2 písm. a/, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j/, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k/. Keďže Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 7110501, z 26.6.2012 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/, f/, j/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských

úveroch, preto je predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1 400,- eur a žalovaná podľa platobnej histórie zaplatila žalobcovi sumu celkom vo výške 1 524,90 eura, teda dokonca keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovaná žalobcovi úver preplatila o 124,90 eura. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže žalovaná úver žalobcovi preplatila, preto súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú.“ Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa: „Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.“ Ako spotrebiteľka si uplatnila primerané finančné zadosťučinenie za porušenie svojich spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť si v základnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 558,20 eura, čo predstavuje sumu, o ktorú sa chcel žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatiť.

3. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáha voči nemu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 558,20 eura z dôvodu porušenia jej spotrebiteľských práv, pričom žalobkyňa výšku svojho uplatneného nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia v sume 558,20 eura nijako nešpecifikovala ani nekonkretizovala. Výška žalobkyňou požadovaného primeraného zadosťučinenia okrem toho, že nie je nijako odôvodnená nespĺňa ani podmienku primeranosti. Žalobkyňa v žalobe bližšie nešpecifikovala a taktiež nekonkretizovala ani len jedno jej spotrebiteľské právo priznané jej zákona č. 250/2007 Z.z., ktoré malo byť porušené a pre ktoré by jej mal prináležať nárok titulom primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa svoj nárok uplatnený v tomto konaní odvodzuje od ust. § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z.: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ Na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia voči žalovanému nie je splnená ani jedna zákonná podmienka. Žalobkyňa v žalobe odkazuje na rozhodnutie Okresného súdu Svidník pod č.k. 3Csp/153/2017-70 zo dňa 4.10.2018, ktorým súd žalobu zamietol pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmluve pod č. 7110501, ktoré založili bezúročnosť úveru poskytnutého žalobkyňi právnym predchodcom žalovaného na základe dotknutej úverovej zmluvy. Žalobkyňa v tomto spore nemá aktívnu legitímáciu na

3

5Csp/56/2019

uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko predpokladom priznania finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľom. Žalobkyňa v žalobe uvádza, že námietkou bezúročnosti úveru v sporovom konaní pred Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 3Csp/153/2017 úspešne uplatnila porušenie svojich práv ako spotrebiteľa. Úverová zmluva pod č. 7110501 predstavuje dvojstranný dokument so zmluvnými podmienkami, na ktorých sa strany zmluvy vzájomne dohodli a zaviazali sa ich dodržiavať. Bezúročnosť úveru nepredstavuje porušenie práv spotrebiteľa v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z., ale v zmysle v tom čase platného a účinného zákona č. 129/2010 Z.z. predstavuje prísnu sankciu pre veriteľa v podobe straty nároku na zmluvne dojednané úroky z úveru pre prípad absencie niektorej z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Bezúročnosť úveru založila žalobkyňa v pozícii dlžníka z úverovej zmluvy vrátiť veriteľovi len výšku ním poskytnutého úveru. Bezúročnosťou úveru však žiadne práva žalobkyne, ktoré jej priznáva zákon č. 250/2007 Z.z. porušené neboli, nevznikol jej tak nárok na primerané finančné zadosťučinenie podľa ust. § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle ust. § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. treba rozumieť aktívne konanie spotrebiteľa a úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľov, napríklad nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14. septembra 2016). V prejednávanej veci podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalobkyňou nie je splnená, keďže žalobkyňa neuplatnila žiaden konkrétny nárok z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa, napr. nárok

na náhradu škody, príp. nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z vyššie uvedeného dôvodu tak nie je naplnená zákonná podmienka „úspešného uplatnenia porušenia spotrebiteľských práv spotrebiteľom“ pre priznanie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia tak, ako to má na mysli ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., čo je dôvodom pre zamietnutie žaloby. Zároveň nie je splnená ani druhá podmienka na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia voči žalovanému podľa ust. § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z., v zmysle ktorej má spotrebiteľ v prípade úspešného uplatnenia porušenia jeho práv nárok na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Úverová zmluva pod č. 7110501 bola uzavretá medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou VÚB, a.s. ako veriteľom (pôvodne Consumer Finance Holding, a.s.). Žalovaný ani nebol účastníkom úverového vzťahu, zmluvné podmienky úverovej zmluvy nekreoval, nemohol sa tak dopustiť porušenia práv žalobkyne, ktoré podľa jej názoru majú spočívať v nedostatkoch úverovej zmluvy, ktoré založili bezúročnosť úveru. Porušením práv spotrebiteľa by mohlo byť len také konanie, ktoré vykazuje znaky nekalosti, agresívnej obchodnej praktiky, klamaní spotrebiteľa, pričom žiadneho takého konania sa žalovaný ani jeho právny predchodca nedopustili. S názorom žalobkyne, že inštitút primeraného zadosťučinenia má plniť sankčnú funkciu nesúhlasí a to z dôvodu občianskoprávneho charakteru tohto súkromnoprávneho inštitútu, ktorý nemôže plniť funkciu sankcie. Týmto podporne odkazuje na právny záver vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018. Rovnako je nesprávny názor o reparačnej funkcii daného inštitútu, ktorá je typická pre iný právny inštitút a to náhradu škody. Inštitút primeraného zadosťučinenia nemá slúžiť ako prostriedok náhrady škody a nemôže slúžiť na neprimerané obohacovanie sa spotrebiteľa. Je aj v rozpore so zásadou ne bis in idem, aby primerané zadosťučinenie malo zodpovedať výške nepriznaného nároku zo sporu vedeného pod sp.zn. 3Csp/153/2017, ako bol nárok uplatnený

4

5Csp/56/2019

žalobkyňou v tomto spore. Týmto podporne odkazuje na právny záver vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 17Co/17/2018 zo dňa 10.4.2018. Odôvodnenie nároku žalobkyne na finančné zadosťučinenie spočívajúce v strohom vyjadrení, že ide sumu, o ktorú sa chcel dodávateľ na jej úkor obohatiť, zodpovedá ideám Chammurapiho zákonníka „oko za oko zub za zub“ ale nie ideám právneho štátu, z ktorých vychádza aj ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Podporne odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/91/2012 v spojení s rozsudkom OS Prešov č. k. 16C/264/2011-98, ktorý v obdobnej veci potvrdil rozhodnutie súdu I. inštancie, ktorý nárok spotrebiteľky o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol v celom rozsahu. Suma, ktorej priznania sa žalobkyňa domáha v tomto spore aj vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nespĺňa podmienku primeranosti. Žalobkyňou uplatňovanú sumu v celom rozsahu rozporuje ako neprimeranú a zjavne nedôvodnú. Nakoľko žiadne práva žalobkyne ako spotrebiteľky priznané jej zákonom č. 250/2007 Z.z. porušené neboli, žalobkyňa tak voči žalovanému nevznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie podľa ust. § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. Žalobkyňa nesvedčí aktívna legitímácia na uplatnenie nároku titulu primeraného finančného zadosťučinenia z dôvodu absencie aktívneho konania spotrebiteľa z titulu úspešného uplatnenia nároku z porušenia jej spotrebiteľských práv.

4. Súd vykonal dokazovanie rozsudkom Okresného súdu Svidník č. k. 3Csp/153/2017-70 zo dňa 4.10.2018, rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 20Co/64/2019-89 zo dňa 30.7.2019.

5. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

6. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) citovaného zákona predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20160201>>.

7. Žalobkyňa proti žalovanému v konaní, vedenom na tunajšom súde sp. zn. 3Csp/153/2017, bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľa a terajší žalovaný bol ako žalobca v postavení dodávateľa. Žalobca sa domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 558,20 eura s prísl. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 3Csp/153/2017-70 zo dňa 4.10.2018 súd žalobu zamietol. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 5.12.2018. Súd zistil porušenie spotrebiteľských práv žalobkyne, čo je zrejmé z odôvodnenia citovaného rozsudku, kde je uvedené:

30. „Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že v uvedenej veci sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a násl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.06.2012 pod č.7110501 o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, pričom konkrétne zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať: druh spotrebiteľského úveru, podľa § 9 ods. 2 písm. a/, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti

5

5Csp/56/2019

spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j/, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k/. Keďže Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 7110501, z 26.6.2012 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/, f/, j/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch, preto je predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1 400,- eur a žalovaná podľa platobnej histórie zaplatila žalobcovi sumu celkom vo výške 1 524,90 eura, teda dokonca keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovaná žalobcovi úver preplatila o 124,90 eura. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže žalovaná úver žalobcovi preplatila, preto súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú.“

8. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadostučinenie, tento je naplnený nie len vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

9. Žalobkyňa ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv. Svoje práva si najprv uplatnila v spore tunajšieho súdu sp. zn. 3Csp/153/2017, kde sa úspešne bránila. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa má nárok proti žalovanému na primerané finančné zadostučinenie. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Žalobkyňa taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného v konaní vedenom na tunajšom súde sp. zn. 3Csp/153/2017 bola dlhodobo (cca 1 rok) nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavom právnej neistoty a to až do doby právoplatného ukončenia vo veci samej (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 20Co/64/2019-89 zo dňa 30.7.2019). Je potrebné zdôrazniť, že je bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Z uvedených dôvodov súd priznal žalobkyňi finančné zadostučinenie v sume 558,20 eura, ktorú považoval za primeranú.

10. Čo sa týka námietky žalovaného ohľadne pasívnej vecnej legitímácie v tomto spore, je potrebné uviesť, že v pôvodnom konaní tunajšieho súdu sp. zn. 3Csp/153/2017 bol terajší žalovaný v postavení žalobcu a domáhal sa proti terajšej žalobkyňi zaplata sumy 558,20 eura, pričom táto jeho žaloba bola zamietnutá v dôsledku úspešnej obrany žalobkyne. Preto súd považoval túto námietku za nedôvodnú.

11. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Súd priznal žalobkyňi náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu, pretože mala plný úspech vo veci a uplatnila si ich náhradu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

6

5Csp/56/2019

14. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobkyňa je podľa § 4 ods. 2 písm. u) tohto zákona od súdneho poplatku oslobodená a súd jej návrhu vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť súdny poplatok za návrh po zaokrúhlení v sume 33 eur, t. j. 6 % zo

sumy 558,20 eura (položka 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu citovaného zákona) na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Len do uplynutia lehoty na podanie odvolania môže odvolateľ rozšíriť rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda ako aj meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 17. januára 2020